

หน่วยที่ 9 การประมาณค่าเกี่ยวกับประชากร (Introduction to Population Estimate)

งานหลักของสถิติอนุมานคือการหาข้อสรุปเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะของประชากร (characteristics of parameter) โดยอาศัยตัวสถิติจากตัวอย่างเพื่อประมาณค่าเกี่ยวกับประชากรภายใต้หลักการดำเนินการเกี่ยวกับพารามิเตอร์ ซึ่งมีหลักวิธีการประมาณค่าเชิงสถิติพารามิเตอร์ และการทดสอบสมมติฐาน ในสาระที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นวิธีการประมาณค่าเชิงสถิติพารามิเตอร์ (parameter statistics or statistical estimation) เป็นรูปแบบการประมาณค่าด้วยค่าคงตัวหรือการประมาณค่าแบบจุด (point estimation) และการประมาณค่าด้วยช่วง (interval estimation) หรือช่วงความเชื่อมั่น (confidence interval) รวมถึงกระบวนการทดสอบสมมติฐาน

9.1 หลักการประมาณค่าแบบจุด (point estimation)

ตัวประมาณค่าพารามิเตอร์ที่ดี (good estimator) จะต้องเข้าเกณฑ์อย่างน้อย 1 เกณฑ์คือ (1) เกณฑ์ความแน่นอน (consistency estimator) คือค่าตัวสถิติ ($\hat{\theta}$) จะต้องเข้าใกล้คุณลักษณะเฉพาะของประชากร (θ) เมื่อ n มีขนาดใหญ่ ๆ ขึ้น (2) เกณฑ์ประสิทธิภาพ (efficiency estimator) คือหากตัวสถิติตัวใดมีความแปรปรวนน้อยกว่าตัวสถิติตัวนั้นมีประสิทธิภาพมากกว่า เช่น $V(\bar{X}) = \frac{\sigma^2}{n}$ แต่ $V(Me) = \frac{\pi\sigma^2}{2n}$ ซึ่งมากกว่า $V(\bar{X})$ ประมาณ 1.57 จะเรียกว่าตัวสถิติ \bar{X} มีประสิทธิภาพมากกว่าตัวสถิติ Me (3) เกณฑ์ความเพียงพอ (sufficiency estimator) คือตัวสถิตินั้นจะต้องใช้ร่วมกับพารามิเตอร์ทุกตัวของประชากรได้มีหลายประการ และเกณฑ์ที่เด่นที่สุดคือ (4) เกณฑ์ความไม่อคติ (unbiased estimator) เมื่อใช้ตัวสถิติเป็นตัวประมาณค่าคุณลักษณะประชากรจะไม่อคติสำหรับการประมาณค่า θ ถ้าค่าคาดหวังของ $\hat{\theta}$ คือ θ ซึ่งเขียนได้ตามสมการ (4-1) (Wonnacott & Wonnacott, 1985, p. 161)

$$E(\hat{\theta}) = \theta \quad \dots(9-1)$$

(1) การประมาณค่าเฉลี่ยประชากร (population mean estimation) ถ้า \bar{X} ของ X_1, X_2, \dots, X_n ที่มีตัวอย่างจำนวน n ค่า จากประชากรที่มีความน่าจะเป็นของ X เท่ากันทุกค่า จะได้

$$E(\bar{X}) = E\left(\frac{\sum X}{n}\right)$$

$$E(\bar{X}) = \frac{1}{n} E \sum X$$

$$E(\bar{X}) = \frac{1}{n} \cdot E(X_1 + X_2 + \dots + X_n)$$

$$E(\bar{X}) = \frac{1}{n} [E(X_1) + E(X_2) + \dots + E(X_n)]$$

$$E(\bar{X}) = \frac{1}{n} [n E(X)]$$

$$E(\bar{X}) = E(X) = \mu$$

ดังนั้นค่าเฉลี่ยตัวอย่าง (\bar{X}) เป็นตัวประมาณค่า μ ของประชากร ได้ตามสมการ (9-2)
 เข้าเกณฑ์ \bar{X} เป็นตัวประมาณค่าไม่อคติสำหรับ μ

$$\bar{X} \approx \mu \quad \dots(9-2)$$

(2)การประมาณค่าความแปรปรวนและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร (population variance and standard deviation estimation) ความแปรปรวนประชากร จะหาได้จาก $\sigma^2 =$

$$\frac{\sum (x - \mu)^2}{M}$$

โดย x คือ ค่าสังเกตประชากร และ μ คือค่าเฉลี่ยประชากรขนาด M

กรณีตัวอย่างสุ่มขนาด n ได้ X_1, X_2, \dots, X_n มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ \bar{X} กรณีไม่ทราบค่าเฉลี่ยประชากรสามารถประมาณค่า μ ด้วยค่า \bar{X} ได้ตามเกณฑ์ความไม่อคติดังที่กล่าวมาแล้ว ในทำนองเดียวกันถ้าไม่ทราบค่าความแปรปรวนประชากร (σ^2) จะใช้ความแปรปรวนตัวอย่าง (sample variance) สัญลักษณ์ s^2 (สำหรับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่างใช้สัญลักษณ์ s) ตามสมการ (9-3) แต่พบว่า $E(s^2) \neq \sigma^2$ เมื่อใช้สมการ (9-4) พบว่า $E(s^2) = \sigma^2$ แสดงว่าสามารถใช้ s^2 แทนได้ตามเกณฑ์ความไม่อคติสำหรับ σ^2

$$s^2 = \frac{\sum (x - \bar{X})^2}{n} \quad \dots(9-3)$$

$$s^2 = \frac{\sum (x - \bar{X})^2}{n - 1} \quad \dots(9-4)$$

ดังนั้นความแปรปรวนตัวอย่าง (s^2) เป็นตัวประมาณค่าความแปรปรวนประชากร (σ^2) ได้เป็นสมการ (9-5) เข้าเกณฑ์ s^2 เป็นตัวประมาณที่ดีตามเกณฑ์ความไม่อคติสำหรับ σ^2

$$s^2 \approx \sigma^2 \quad \dots(9-5)$$

และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่าง (s) เป็นตัวประมาณค่าตามเกณฑ์ความไม่อคติสำหรับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ตามสมการ (9-6)

$$s \approx \sigma \quad \dots(9-6)$$

(3) การประมาณค่าเฉลี่ยแตกต่างของสองประชากร (two population mean estimation) หากเรากำลังสนใจประชากร 2 ประชากร โดยประชากรแรกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ μ_1 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ σ_1 ส่วนประชากรหลังมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ μ_2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ σ_2 (โดยทั่วไปจะไม่ทราบค่า) ค่าเฉลี่ยแตกต่างกับของ 2 ประชากรนี้คือ $(\mu_1 - \mu_2)$ เมื่อตัวอย่างสุ่มขนาด n_1, n_2 จาก ประชากรแรกและประชากรหลัง ตัวอย่างสุ่มจะมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเป็น $(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)$ ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงในกรณีสองตัวอย่างอิสระกัน (independent sample) ตัวอย่างอิสระกันหมายถึงค่าสังเกตของตัวอย่างขนาด n_1 ไม่เกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อค่าสังเกตของตัวอย่างขนาด

n_2 ค่าผิดพลาดมาตรฐาน (standard error) ของ \bar{X}_1 และ \bar{X}_2 คือ $\sigma_{\bar{x}_1} = \frac{\sigma_1}{\sqrt{n_1}}$ และ

$$V(\bar{X}_1) = \frac{\sigma_1^2}{n_1}$$

$$\sigma_{\bar{x}_2} = \frac{\sigma_2}{\sqrt{n_2}} \quad \text{และ} \quad V(\bar{X}_2) = \frac{\sigma_2^2}{n_2}$$

จะได้

$$\sigma_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2} = \sqrt{\frac{\sigma_1^2}{n_1} + \frac{\sigma_2^2}{n_2}} \quad \dots(9-7)$$

จาก $V(aX) = a^2 V(X)$

จะได้ $V(aX+bY) = a^2 V(X) + b^2 V(Y)$

ถ้า $a = 1, b = (-1)$ จะได้

$$V(X-Y) = (1)^2 V(X) + (-1)^2 V(Y)$$

เมื่อ $V(X) = V(\bar{X}_1), V(Y) = V(\bar{X}_2)$

และ $V(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) = \frac{\sigma_1^2}{n_1} + \frac{\sigma_2^2}{n_2} \quad \dots(9-8)$

โดย $\sigma_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}$ เป็นค่าผิดพลาดมาตรฐานของการแจกแจง $(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)$

ทำนองเดียวกับกรณีค่าเฉลี่ยประชากรเดียวและการแจกแจงปกติของตัวสถิติ $(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)$ สามารถแสดงให้เห็นได้ว่า $E(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) = (\mu_1 - \mu_2)$ ดังนั้นค่าเฉลี่ยตัวอย่าง $(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)$ เป็นตัวประมาณค่า $(\mu_1 - \mu_2)$ ของประชากรได้เป็นสมการ (4-9) ตามเกณฑ์ความไม่อคติสำหรับ $(\mu_1 - \mu_2)$

$$(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) \approx (\mu_1 - \mu_2) \quad \dots(9-9)$$

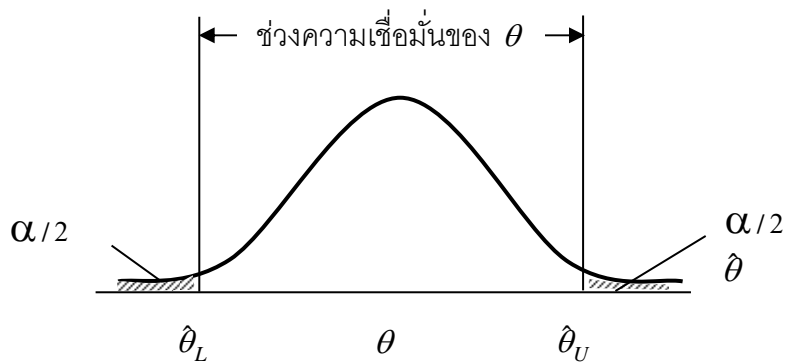
9.2 หลักการประมาณค่าด้วยช่วงความเชื่อมั่น (interval estimation)

การแจกแจงตัวสถิติในลักษณะแบบการแจกแจงใด ๆ ก็ตาม ถ้ากำหนดให้ $(1-\alpha)$ เป็นความน่าจะเป็นระหว่างตัวสถิติค่าต่ำ (θ_L) กับตัวสถิติค่าสูง (θ_U) ซึ่งมีพารามิเตอร์ (θ) ปนอยู่ด้วยดังภาพ 4.1 (กรณีตัวสถิติแจกแจงปกติ) จะได้ความสัมพันธ์เป็นดังสมการ (4-11)

$$P(\theta_L < \theta < \theta_U) = 1-\alpha \quad \dots(9-10)$$

ช่วงระหว่าง θ_L กับ θ_U เรียกว่า ช่วงความเชื่อมั่นของพารามิเตอร์ (confidence interval of parameter or C. I. of θ) หรือ ขอบเขตความเชื่อมั่นของพารามิเตอร์ตัวนั้น โดยทั่วไปนิยมกำหนดช่วงความเชื่อมั่นเป็นร้อยละ จะได้เป็นสมการ (9-11)

$$\text{C.I. ของ } \theta = 100(1-\alpha)\% \text{ ของ } \theta \quad \dots(9-11)$$

ภาพ 9.1 ช่วงความเชื่อมั่นของพารามิเตอร์ (θ)

ความน่าจะเป็น $(1-\alpha)$ เรียกว่า ระดับความเชื่อมั่น (confidence level) หรือสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (coefficient of confidence) สำหรับความน่าจะเป็นส่วนปลายหาง α เรียกว่า ระดับนัยสำคัญ (significance level) ขนาดของการทดสอบ (size of test) หรืออื่นๆ พิจารณาภาพ 9.1 จะพบว่า ช่วงความเชื่อมั่นของพารามิเตอร์ตัวใดก็ตาม ต้องกำหนด α ล่วงหน้าก่อนแล้วแบ่งความน่าจะเป็น α ออกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน ให้อยู่ทางส่วนหางทางซ้ายและขวาของการแจกแจงตัวสถิติตัวนั้น ในทางปฏิบัตินักสถิติและนักวิจัยจะกำหนดระดับนัยสำคัญ โดยเฉพาะในกระบวนการทดสอบสมมุติฐานเป็น 3 ระดับ คือ

- (1) กำหนด $\alpha = .01$ เรียกว่า มีนัยสำคัญยิ่ง (high significance) และใช้เครื่องหมาย ** (ดอกจัน 2 ดอก) สำหรับการประมาณค่าหรือการทดสอบครั้งนั้น
- (2) กำหนด $\alpha = .05$ เรียกว่า มีนัยสำคัญ (significance) และใช้เครื่องหมาย * (ดอกจัน 1 ดอก) สำหรับการประมาณค่าหรือการทดสอบครั้งนั้น
- (3) กำหนด $\alpha > .05$ เรียกว่า ไม่มีนัยสำคัญ (non-significance) และใช้ เครื่องหมาย *ns*

(1)การประมาณค่าเฉลี่ยประชากรด้วยช่วงความเชื่อมั่น

จากช่วงความเชื่อมั่น 95% ของ θ อยู่ระหว่าง Z เท่ากับ -1.96 กับ 1.96 ตามสมการ (9-12)

$$-1.96 < \frac{\bar{X} - \mu}{\frac{\sigma}{\sqrt{n}}} < 1.96 \quad \dots(9-12)$$

คูณตลอดด้วย $\frac{\sigma}{\sqrt{n}}$

$$-1.96 \frac{\sigma}{\sqrt{n}} < \bar{X} - \mu < 1.96 \frac{\sigma}{\sqrt{n}}$$

แล้วนำ \bar{X} มาลบออกจากแต่ละเทอมและคูณด้วย (-1) จะได้ตามสมการ (9-13) เป็นช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของ μ

$$\bar{X} - 1.96 \frac{\sigma}{\sqrt{n}} < \mu < \bar{X} + 1.96 \frac{\sigma}{\sqrt{n}} \quad \dots(9-13)$$

ที่ระดับ α อื่น ๆ (รวมถึงช่วงความเชื่อมั่นอื่น ๆ ด้วย) สามารถเขียนสมการ (9-13) ได้เป็น สมการ (9-14) หรือสมการ (9-15) ช่วงความเชื่อมั่น $100(1-\alpha)\%$ ของ μ

$$\mu = \bar{X} \pm (Z_{\alpha/2}) \frac{\sigma}{\sqrt{n}} \quad \dots(9-14)$$

หรือ
$$\bar{X} - (Z_{\alpha/2}) \frac{\sigma}{\sqrt{n}} < \mu < \bar{X} + (Z_{\alpha/2}) \frac{\sigma}{\sqrt{n}} \quad \dots(9-15)$$

กรณีไม่ทราบค่า σ ของประชากรจึงต้องประมาณค่า σ ของประชากรด้วยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตัวอย่าง (S) หรือตัวอย่างขนาดเล็กสมการ (4-16) จะเขียนได้ตามสมการ (9-16) เป็นช่วงความเชื่อมั่น $100(1-\alpha)\%$ ของ μ

$$\bar{X} - (t_{\alpha/2, df}) \frac{S}{\sqrt{n}} < \mu < \bar{X} + (t_{\alpha/2, df}) \frac{S}{\sqrt{n}} \quad \dots(9-16)$$

ตัวอย่าง 9.1 สุ่มซังน้ำหนักรถบรรทุกสินค้าที่วิ่งผ่านถนนลพบุรี-สิงห์บุรี จำนวน 120 คัน พบว่ามีน้ำหนักเฉลี่ย 25 ตัน, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.75 ตัน จงประมาณน้ำหนักเฉลี่ยรถบรรทุกสินค้าที่วิ่งผ่านถนนสายนี้ทั้งหมดที่เชื่อได้ 95%

วิธีทำ กำหนด μ เป็นน้ำหนักเฉลี่ยรถบรรทุกสินค้าทั้งหมดที่วิ่งผ่านถนนสายลพบุรี-สิงห์บุรี

ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของ μ คือ

$$\bar{X} - (t_{\alpha/2, df}) \frac{S}{\sqrt{n}} < \mu < \bar{X} + (t_{\alpha/2, df}) \frac{S}{\sqrt{n}}$$

$$\bar{X} = 25, S = 1.75, n = 120, t_{0.025, 120} = 1.96$$

ดังนั้น
$$25 - 1.96 \left(\frac{1.75}{\sqrt{120}} \right) < \mu < 25 + 1.96 \left(\frac{1.75}{\sqrt{120}} \right)$$

และ
$$24.6868 < \mu < 25.3132$$

นั่นคือ น้ำหนักเฉลี่ยรถบรรทุกสินค้าทั้งหมดที่วิ่งผ่านถนนสายลพบุรี-สิงห์บุรีระหว่าง 24.6868 ตัน กับ 25.3132 ตัน เชื่อได้ 95 %

ตัวอย่าง 9.2 วิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งต้องการทราบรายได้ต่อสัปดาห์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้น ปวช. (ทุกสาขาวิชา) และมืงานทำ โดยสุ่มถามผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้น ดังกล่าวจำนวน 16 คน พบว่ามีรายได้เฉลี่ยสัปดาห์ละ 800 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 120 บาทจงประมาณรายได้ของผู้สำเร็จการศึกษาชั้น ปวช. ทั้งหมดในช่วงความเชื่อมั่น 95 %

วิธีทำ กำหนด μ เป็นรายได้เฉลี่ยต่อสัปดาห์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้น ปวช. ทั้งหมด

ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของ μ คือ

$$\bar{X} - (t_{\alpha/2, df}) \frac{S}{\sqrt{n}} < \mu < \bar{X} + (t_{\alpha/2, df}) \frac{S}{\sqrt{n}}$$

เมื่อ $\bar{X} = 800$, $S = 120$, $n = 16$, $t_{.025, 15} = 2.13$

ดังนั้น $800 - 2.13 \left(\frac{120}{\sqrt{14}} \right) < \mu < 800 + 2.13 \left(\frac{120}{\sqrt{14}} \right)$

$$736.1 < \mu < 863.9$$

นั่นคือ ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของรายได้ต่อสัปดาห์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้น ปวช. (ทุกสาขาวิชา) อยู่ระหว่าง 736.1 กับ 863.9 บาท

+++++